

ข่าวสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์
เลขที่ 120 หมู่ 3 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210
โทรศัพท์ 0-2141-7777 โทรสาร 0-2143-9525

www.constitutionalcourt.or.th

Facebook : www.facebook.com/constitutionalcourt.thai
E-mail : pr_constitutionalcourt@hotmail.com

ข่าวที่ ๓๖/๒๕๕๖
วันพุธที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๖

วันนี้ ศาลรัฐธรรมนูญมีการพิจารณารรคดีและมีผลการพิจารณาในคดีที่สำคัญ ดังนี้

๑. เรื่อง ศาลจังหวัดสระแก้วและศาลจังหวัดมินบุรีส่งคำโต้แย้งของจำเลย เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ว่า พระราชบัญญัติปฎิ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๗๒/๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๙ วรรคสอง หรือไม่ (เรื่องพิจารณาที่ ๓/๒๕๕๖ และเรื่องพิจารณาที่ ๕/๒๕๕๖)

คำร้องทั้งสองนี้ เป็นกรณีที่จำเลยคดีอาญาในความผิดตามพระราชบัญญัติปฎิ พ.ศ. ๒๕๑๘ ของศาลจังหวัดสระแก้วและศาลจังหวัดมินบุรี ซึ่งมีฐานะเป็นผู้บริหารของนิติบุคคลที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับ ปฎิเคมีได้โต้แย้งว่า พระราชบัญญัติปฎิ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๗๒/๕ ที่ศาลจังหวัดสระแก้วและศาลจังหวัด มินบุรีจะใช้บังคับแก่คดี ซึ่งบัญญัติให้กรรมการผู้จัดการ หุ่นส่วนผู้จัดการ ผู้แทนนิติบุคคล หรือผู้ซึ่งรับผิดชอบ ในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้นต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดที่นิติบุคคลเป็นผู้กระทำ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น เป็นข้อสันนิษฐานตามกฎหมายที่มีผล เป็นการสันนิษฐานความผิดของจำเลยที่เป็นผู้แทนนิติบุคคล เป็นการนำการกระทำความผิดของบุคคลอื่นมาเป็น เงื่อนไขของการสันนิษฐานให้จำเลยซึ่งเป็นผู้แทนนิติบุคคลนั้นมีความผิดและต้องรับโทษทางอาญา อันขัดต่อ หลักนิติธรรมและขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๙ วรรคสอง ที่บัญญัติว่า ในคดีอาญา ต้องสันนิษฐาน ไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิด จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติปฎิ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๗๒/๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๙ วรรคสอง หรือไม่

ผลการพิจารณา ศาลรัฐธรรมนูญมีมติโดยเสียงข้างมาก (๕ ต่อ ๔) วินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติปฎิ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๗๒/๕ เฉพาะในส่วนที่สันนิษฐานให้กรรมการผู้จัดการ หุ่นส่วนผู้จัดการ ผู้แทนนิติบุคคล หรือผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้นต้องรับโทษทางอาญา ร่วมกับกระทำความผิดของนิติบุคคลโดยไม่ปรากฏว่ามีกรกระทำประการใดอันเกี่ยวกับการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๙ วรรคสอง

๒. เรื่อง คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๒) ว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙๒ วรรคสอง กระทบต่อสิทธิมนุษยชน และมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ หรือไม่ (เรื่องพิจารณาที่ ๒๐/๒๕๕๖)

คำร้องนี้ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้รับเรื่องร้องเรียนจากคุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ ซึ่งถูกกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่ากระทำความผิดวินัยและความผิดอาญาในขณะที่ดำรง ตำแหน่งเลขาธิการ ก.พ. ซึ่งต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติว่าการกระทำของคุณหญิงทิพาวดี ฯ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดยคุณหญิงทิพาวดี ฯ เห็นว่าการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงและการ พิจารณาวินิจฉัยข้อมูลของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่เป็นธรรมและมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ

และกฎหมาย รวมทั้งถูกจำกัดสิทธิในการอุทธรณ์ จึงขอให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเสนอเรื่อง พร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญกรณีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ (๓) และ (๔) เนื่องจาก เป็นการจำกัดสิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งต่อผู้บังคับบัญชา และมาตรา ๙๒ วรรคสอง ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙๒ วรรคสอง เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ที่กระทบต่อสิทธิมนุษยชน และเห็นว่าเป็นบทบัญญัติที่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมอันขัดหรือแย้งต่อ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙๒ วรรคสอง เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ที่กระทบต่อสิทธิมนุษยชนและมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ หรือไม่

ผลการพิจารณา ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙๒ วรรคสอง ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐

๓. **เรื่อง** นายกิตติ อธินันท์ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ว่า นายสุเทพ เทือกสุบรรณ ที่ ๑ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ที่ ๒ และพรรคประชาธิปัตย์ ที่ ๓ (ผู้ถูกร้อง) กระทำการเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้ เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ หรือไม่ (เรื่องพิจารณาที่ ๗๓/๒๕๕๖)

คำร้องนี้ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า ผู้ถูกร้องทั้งสามได้จัดให้มีการชุมนุมบริเวณถนนราชดำเนิน โดยมีการปิดเส้นทางการจราจรบนถนนราชดำเนินจากแยกสะพานผ่านฟ้าลีลาศไปจนถึงอนุสาวรีย์ ประชาธิปไตย หลังจากนั้นตั้งแต่วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกร้องที่ ๑ กับพวก ได้ดำเนินการเคลื่อนขบวนผู้ชุมนุมไปปิดล้อมและบุกยึดสถานที่ราชการ สถานที่เอกชน และ รัฐวิสาหกิจต่าง ๆ อันส่งผลทำให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่รัฐไม่อาจเข้าไปปฏิบัติหน้าที่ได้ โดยเฉพาะวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้ประกาศผ่านสื่อมวลชนซึ่งมีการถ่ายทอดสดไปทั่วประเทศว่าจะ ดำเนินการยึดอำนาจการปกครองให้กลับมาเป็นของประชาชน เพื่อจะได้เปลี่ยนแปลงประเทศ ต่อมาวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้จัดให้มีการชุมนุมใหญ่และเคลื่อนขบวนผู้ชุมนุมไปปิดล้อมทำเนียบรัฐบาล จนนำไปสู่การประกาศยุบสภาของนายกรัฐมนตรี แต่ผู้ถูกร้องที่ ๑ กับพวก ก็มีได้ยุติการชุมนุมแต่ประการใด กลับแถลงการณ์จัดตั้งคณะกรรมการประชาชนเพื่อการเปลี่ยนแปลงประเทศไทยให้เป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข (กปปส.) และประกาศว่าได้ดำเนินการยึดอำนาจอริปไตยกลับคืนมาให้กับ ประชาชนแล้ว และจะจัดตั้งสภาประชาชนเพื่อใช้อำนาจอริปไตยสร้างกฎเกณฑ์และกติกาในการปกครอง ประเทศใหม่ ผู้ร้องเห็นว่า การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ กับพวก โดยได้รับการสนับสนุนจากผู้ถูกร้องที่ ๒ และผู้ถูกร้องที่ ๓ เป็นการกระทำที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ และเข้าข่ายเป็นการกระทำตาม รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง

ผลการพิจารณา ศาลรัฐธรรมนูญโดยมติเสียงข้างมาก (๖ ต่อ ๓) เห็นว่า การชุมนุมของ ประชาชนตามคำร้องเป็นการใช้เสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธเพื่อแสดงเจตนาภรณ์ ทางการเมือง โดยมีเหตุผลมาจากความไม่ไว้วางใจในการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล อันถือเป็นการใช้ เสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ และเป็นเพียงการเรียกร้องและแสดงพลังด้วยการสนับสนุนของประชาชนเป็นจำนวนมาก

ประกอบกับสถานการณ์ตามคำร้องได้พัฒนาไปสู่การยุบสภาและเข้าสู่กระบวนการของการเลือกตั้งแล้ว จึงยังไม่มี
มูลกรณีที่จะเป็นการล้มล้างการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือเป็น
การกระทำเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้
ในรัฐธรรมนูญนี้

ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้วินิจฉัย
